

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 140/2020
03.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Зорана Таталовића, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 788/19 од 03.02.2020. године поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 198/18 од 02.04.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 115/19 од 22.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2020. године, већином гласова донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 788/19 од 03.02.2020. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда у Куршумлији К 198/18 од 02.04.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 115/19 од 22.05.2019. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 198/18 од 02.04.2019. године, окривљени АА, на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. Кривичног законика.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени ББ упућен је на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 115/19 од 22.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Куршумлији и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Ктз 788/19 од 03.02.2020. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Биљани Дуњић, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер није нашао да је њихово присуство од значаја за доношење одлуке, па је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује на погрешан став нижестепених судова да у конкретном случају описано дело није кривично дело због чега је донета ослобађајућа пресуда, на који начин је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у корист окривљеног АА.

Кривично дело из члана 163. Кривичног законика чини онај ко се свесно не придржава закона или других прописа, колективних уговора и других општих аката о правима по основу рада и о посебној заштити на раду омладине, жена и инвалида или о правима из социјалног осигурања и тиме другом ускрати или ограничи право које му припада.

Радња овог кривичног дела састоји се у непридржавању закона или других прописа, колективних уговора и других општих аката којима су предвиђена права по основу рада која се ускраћују или ограничавају.

Из диспозитива оптужног акта произилази да је окривљеном стављено на терет да се у месту и у време ближе описаним у оптужном акту, као власник предузетничке радње за ископ земље, земљане радове и превоз „ВВ“, у стању урачунљивости, са умишљајем, свесно није придржавао Закона о раду, колективних уговора и других општих аката о правима по основу рада, о правима из социјалног осигурања и тиме оштећеном ББ ускратио и ограничио права која му припадају, на тај начин што је оштећеног ангажовао као запосленог на радном месту возача камиона у предузетничкој радњи, са којим није закључио уговор о раду, није доносио акте о коришћењу годишњег одмора и истог није пријавио код надлежних Фондова за здравствено осигурање, здравствену заштиту, пензијско и инвалидско осигурање и оштећеном није уплаћивао порезе и доприносе за поменути период, и тако у битном ускратио права оштећеном која му припадају, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, чиме је извршио кривично дело повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. Кривичног законика.

Наиме, у диспозитиву оптужног акта наведено је да се окривљени није придржавао Закона о раду, колективних уговора и других општих аката о правима по основу рада, о правима из социјалног осигурања, и из истог, по оцени Врховног касационог суда, произилазе чињенице и околности које у довољној мери чине јасном радњу извршења кривичног дела које је предмет оптужбе, као и сва законска обележја

кривичног дела из члана 163. КЗ, како се то основано истиче у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца.

Сходно изнетом, а имајући у виду радњу кривичног дела из члана 163. КЗ, самим навођењем радњи које окривљени пропустио да учини (са оштећеним кога је ангажовао као запосленог на радном месту возача камиона, у предузетничкој радњи, није закључио уговор о раду, није доносио акте о коришћењу годишњег одмора, није истог пријавио код надлежних Фондова за за здравствено осигурање, здравствену заштиту, пензијско и инвалидско осигурање и оштећеном није уплаћивао порезе и доприносе за поменути период, а које су довеле до тога да су оштећеном ускраћена права која му припадају), по налажењу Врховног касационог суда, из диспозитива оптужног акта јасно произилази у чему се огледају пропусти окривљеног, који је на тај начин у битном ускратио права оштећеном која му припадају и због чега у конкретном случају, није неопходно цитирање бланкетних норми, нити позивање на исте у диспозитиву оптужног акта.

Следствено наведеном, нижестепени судови су погрешно закључили да описано дело није кривично дело, па је ослобађањем окривљеног од оптужбе за кривично дело за које је оптужен, по налажењу Врховног касационог суда, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у корист окривљеног.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев Републичког јавног тужиоца, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажним пресудама Основног суда у Куршумлији К 198/18 од 02.04.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 115/19 од 22.05.2019. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**